

Touwtje Springen

Na het eerste schooljaar is mijn zevenjarige dochter geregeld door verschillende instanties getest. Nu, drie jaar later, weet nog steeds niemand wat er precies aan haar 'schort'. Tijdens de evaluatie kreeg ik te horen dat mijn kind in een 'grijs gebied' zit. Wat dat ook betekenen mag. Ik heb me natuurlijk verzet tegen het systeem, maar als ouder moet je in het gareel lopen als de school dat nodig vindt. Voor mij staat mijn meisje onder de mooiste zon, met alle kleuren van de regenboog. Dus nam ik het advies van Lilith ter harte om eens verder te kijken dan het reguliere onderwijs. Ook in deze regio is een school waar Vrijheid hoog in het vaandel staat. Niet lang daarna heb ik me aangemeld en werd ik uitgenodigd voor de kennismaking. Lilith en ik kregen een rondleiding en wat waren we onder de indruk. Hier hield men zich niet op aan inmenging van wat zogenaamd wenselijk is volgens de standaard wettelijke regels. Géén Cito-toetsen ieder jaar! De leerstof is opgebouwd in sprookjes en mythen en elk kind mag zichzelf zijn. Dit alles geheel volgens de Steinerfilosofie. Mijn hart maakte een sprongetje. Hier zou mijn dochter niet afgerekend worden op haar rijke fantasiewereld. Hier zagen ze het Licht in haar.

Een week later stapte mijn dochter met sterretjes in haar ogen over de drempel voor de twee proefdagen. Ik was optimistisch. Mij was immers verteld dat alleen kinderen met onhandelbaar en agressief gedrag afgewezen konden worden. Ondanks dat mijn meisje met plezier het experiment aanging, was het voor haar toch een beetje verwarrend. Voor twee dagen moest ze naar een vreemde school, waar alles nieuw is en ze niemand kent. Ze klaagde niet en vertelde honderduit over wat ze allemaal had meegemaakt. Had mijn dochter haar plekje gevonden? Ik bundelde de schoolresultaten en met deze informatie ging ik samen met Lilith naar het eindgesprek. Het zou eigenlijk een biografiegesprek zijn, maar nog voor ik goed en wel had plaatsgenomen werd me bondig verteld dat men niet van plan was om mijn kind aan te nemen. De dreun kwam hard en onverwacht aan. Psychologisch gezien ging de deur dicht en daarmee was voor mij communicatie niet meer mogelijk. Ik was sprakeloos en wist niet meer hoe ik had. Kon het niet wat subtieler? Lilith stelde nog wat vragen en wat bleek?

Mijn kind werd niet toegelaten omdat ze zich afvroeg of de opdrachtjes moeilijk waren en waarom ze niet hoefde te schrijven of te rekenen. En oja, ze kon ook niet touwtje springen. Touwtje springen? Inderdaad, daar heeft ze een hekel aan, maar is dat een argument om mijn kind af te wijzen? Ik wilde het schoolgebouw verlaten en wel zo snel mogelijk. Hoe is het mogelijk dat er zo'n kloof tussen filosofie en praktijk is en dat normen en waarden naar eigen goeddunken worden toegepast? Alweer wordt er niet naar mijn meisje als individu gekeken. Nu omdat ze niet wilt 'touwtje springen'.

Als ik haar een dag later op haar eigen school vrolijk huppelend op het speelplein zie, vraag ik me af waarom het onderwijssysteem steevast oogkleppen op heeft. Ze past dus niet binnen het kader, waarmee deze 'filosofie' aan een wel heel korte grens is gekomen. Wat is dan nog Vrijheid? Mijn schatje komt me tegemoet gerend. Een zonnestraal op haar gezicht, dansende vlechtjes, twinkelingen en een dikke kus. We gaan naar huis, terug naar onze warme roze wolk.

Reageren? info@spiritueelcafeheerlen.com

